

Božje okolje

Revija za krščansko duhovnost. Leto 33. Številka 1/2009. Cena 3,80 evra

Pogovor s Pedrom Opeko
Jean Vanier o samskosti
Klic podnebnih sprememb

Kaj mi želi
povedati Pavel?

3 153003 11503231

Od kod Pavlu kondicija
Na poti iz Damaska 4, 5

Tema številke:
Kaj mi želi povedati Pavel?

Tečem proti cilju 6

Na poti za Kristusom 9

Apostol Pavel –
oznanjevalec
s telesom 10

»Znam biti reven, znam biti v obilju« 13

Najina duša vzklika glasen »amen 14

Pavel se ni spreobrnil 15

Obsijala ga je luč 16

Janez Krizostom o Pavlu: 17

Meditacija: Veselite se v Gospodu zmeraj 18, 19

Jezus mi daje
moč za boj 22

Podnebne spremembe 27

iz osamljenosti v odnos 30

Učiva se »iznajdljive« ljubezni 33

Iz Boga
in za Boga 35

Božje okolje, revija za krščansko duhovnost

Izdaja Družina d.o.o., Krekov trg 1, p. p. 95, 1001 Ljubljana, za založbo dr. Janez Gril. Ureja uredniški odbor, v. d. glavnega urednika Boštjan Debevec. Številko uredila Jana Podjavoršek. Lektorirala Marija Bratina. Izbor fotografij: Jernej Kastelec.

Božje okolje delno subvencionira Ministrstvo za šolstvo in šport RS. Letna naročnina za Slovenijo za leto 2009 je 22,80 evra, posamezna številka 3,80 evra. V ceno je vračunan 8,5% DDV. Transakcijski račun pri NLB d. d., Trg republike 2, 1520 Ljubljana, IBAN: SI56020140015204714, Družina d.o.o., Krekov trg 1, 1000 Ljubljana, SLO, SWIFT oz. BIC: LJBASI2X.

Telefon uredništva: 01/360-28-45, 01/360-28-00
e-pošta: bozje.okolje@druzina.si,
spletna stran: www.druzina.si,
naročila: 01/360-28-28.
Grafična priprava: Družina d. o. o., tisk: Tiskano v Sloveniji
Naklada: 4.400 izvodov.

Fotografija na naslovnici: s. Aleša Stritar

Vstani in pojdi!

Zastavimo si cilje, če je potrebno, uporabimo vezi in poznanstva, da bi jih hitreje dosegli; v vsej gorečnosti hitimo, pred nami se nam v obrisih že kaže cilj. In pot se naenkrat ustavi, cilja ne vidimo več, samo še bolečina ob pogledu na prehojeno pot. Bolečina se stopnjuje, postaja neznosna ... Se morda tudi vi prepoznate na tej poti?

Moja se je ustavila pred Damaskom. Želela sem podoživeti milostni kraj Pavlovega srečanja s Kristusom, namesto tega pa mi je bil dan milostni trenutek srečanja z njim. Kot bi se ponovila zgodba izpred dva tisoč let. Ko se oziram nazaj, me prevzame občutek hvaležnosti in gotovosti, da sem božja ljubljanka in da se mi ni treba bati, ker je vedno z menoj in se nikoli ne naveliča mojih iskanj in vprašanj: »Kaj naj naredim?« In da se ne bi predolgo vrtela okrog tega vprašanja in stala na mestu, me z vso ljubeznijo in potrpežljivostjo vabi: »Zdaj pa vstani in pojdi ...«

Leto apostola Pavla se je prevesilo v drugo polovico. Ni namenjeno predvsem temu, da bi se »vrteli« okrog Pavla, postali boljši poznavalci njegovega življenja, vsebine pisem, da bi ga bolje razumeli, ampak želi vsakega izmed nas spodbuditi, da bi »vstali in šli« – da bi rasli in se krepili v osebnem odnosu z Jezusom, da bi postali pričevalci Resnice v svetu, ki je tako žejen resnične ljubezni. Pavlovo spreobrnjenje se je ob srečanju s Kristusom na poti v Damask šele začelo in je doseglo polnost, ko je Pavel videl Kristusa v vsakem človeku. Prošimo Gospoda, da v letu, ki je pred nami, odpre oči in odstrani luske tudi meni, tebi, nam vsem, da bomo videli in z življenjem vedno znova zmogli odgovoriti: »Zgodi se.«

Jana Podjavoršek

Gregor Pavlič

Od kod Pavlu kondicija

Do nedavnega sva bila s sv. Pavlom bolj kot ne neznanca; povezana v glavnem prek nelagodnosti, ali mi bo uspelo prebrati berilo *iz pisma apostola Pavla ...* tako, da se bo »slišalo« in da se ne bom zmotil. Vsi tisti dolgi stavki z neskončno odvisniki niso samo meni jemali korajže. Seveda so bile tudi izjeme: npr. Pismo Korinčanom z najlepšo definicijo ljubezni in še nekaj znanih odlomkov.

Prve spremembe v dojemanju tega neverjetnega svetnika so se začele na svetopisemskem potovanju »Po sedmih cerkvah sv. Janeza«. Takrat smo obiskali Efez pa Kolose in večkrat omenili sv. Pavla. Vse pa se je začelo močno spreminjati šele s pripravami na drugo svetopisemsko ekskurzijo »Pavlova tiha leta« v Sirijo. Takrat sem začel bolj spoznavati tega človeka: od rojstva v Tarzu, preko rabinskega študija v Jeruzalemu TER pridobivanja ročnih spretnosti v tkalstvu do »srečnega padca« pred Damaskom. Začeli so se mi kazati obrisi duhovnega velikana, čeprav še nisem nič vedel o njegovih potovanjih, oznanjevanju in notranjih bojih. In potem smo res odpotovali, obiskali Tarz, Antiohijo, zabredli daleč v puščavo in se iz Ravne ulice spustili v Hananijevo hišo v Damasku, postali pod obzidjem, kjer je moral Pavel na hitro zapustiti mesto, ker je med Judi povzročal preveč vznemirjenja.

Na romanju smo spoznavali predvsem Pismo Rimljanom, njegovo najpomembnejše besedilo, ki ga je napisal proti koncu svojega delovanja. Tako je moje poznavanje raslo, z njim pa tudi zanimanje in občudovanje. Precej pozno mi je prišlo na misel, da je Pavel oznanjal vstalega Jezusa brez literature, brez evangelijev. Vse svoje vedenje je črpal iz Stare zaveze in prerokb in iz milostnega srečanja z Gospodom. Pri oznanjevanju pa ni imel le pozornih in vdanih poslušalcev, ampak poleg poganov tudi vase zagledano »izvoljeno ljudstvo«, ki ni zmoglo razumeti, da je Bog prišel, da bi služil, in ne kot Mesija na belem konju.

Pavel je moral ta odpor, ki ga je imel kot Jud in rabin, najprej zlomiti v sebi. Pri tem mu je gotovo pomagal padec s konja, transformacija pa je trajala precej časa, saj se je Pavel z Jezusom srečal leta 33, na prvo misijonsko pot pa je odšel trinajst let pozneje. Vmes se je kalil v samoti, ki pa je bila bolj duhovna samota;

v puščavi, v nabatejskem mestu Palmira. Oaza je bila križišče karavanskih poti; mesto, kjer so živali dobile vodo, hrano in počitek, trgovci, služabniki in vojaško spremstvo pa še zabavo vseh vrst. V tej družini je Pavel začel spoznavati, da Jezusa Kristusa potrebujejo predvsem ti ljudje – dokončno so se mu odprle oči, ko je uvidel, da so to njegovi bratje in sestre. Iz tega se je rodilo spoznanje, da obreza, ta veliki privilegij in znamenje izvoljenosti, ni tako presneto pomembna in da je lahko zavora za približevanje Resnici. Pavel je s tem spoznanjem kot pravoverni jud naredil nekaj prelomnega: lahko je sedel k mizi s pagani in z njimi jedel. Preskočil je na Jezusovo raven in to je njegovemu oznanjevanju odprlo prosto pot. Šel pa je še dlje in trka na našo vest: »[S]aj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza ne neobreza, marveč vera, ki deluje po ljubezni« (Gal 5,6).

Prijateljstvo s Pavlom so lani jeseni dodatno utrdile duhovne vaje v Kančevcih, ko smo spoznavali Pavla proti koncu njegovega delovanja – njegovo teologijo in osebno vraščeno v Jezusa. Tako sem se z drugimi spraševal: Kje se je zgodil moj Damask? Kje v Pavlovih izkušnjah prepoznavam sebe? Kje prepoznavam milost? Kaj me ovira, da bi bil Jezus moj dobiček in da bi se znašel v Njem?

Odkar pišem nadaljevanko o sv. Pavlu za župnijska Oznanila in si pri raziskovanju njegovih potovanj pomagam s spletnim programom Google Earth, mi še nekaj ne gre iz glave: to je Pavlova kondicija. Kako je lahko na treh misijonskih potovanjih prehodil 9500 kilometrov, prejadral dodatnih 3600 kilometrov, vmes oznanjal, delal za preživetje, pisal pisma krščanskim skupnostim, ki jih je ustanovil, in se stalno boril z nasprotniki? Seveda, samo zaradi svoje privrženosti Jezusu, ki jo je izrazil takole: »*Ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe*« (Gal 2,20). Te besede so srce Pavlove duhovnosti. Pavlova vera je izkustvo, da ga Jezus Kristus ljubi povsem osebno; je gotovost, da Kristus ni umrl kar tako na splošno. Pavel ve, da se je Kristus daroval zanj. Pa se mi spet zastavi vprašanje: Ali se dovolj zavedam, da Jezus ljubi tudi mene danes, da se je daroval tudi zame?

Gregor Pavlič je prof. matematike na Škofijski gimnaziji v Šentvidu in stalni diakon.

Jezus mi daje moč za boj

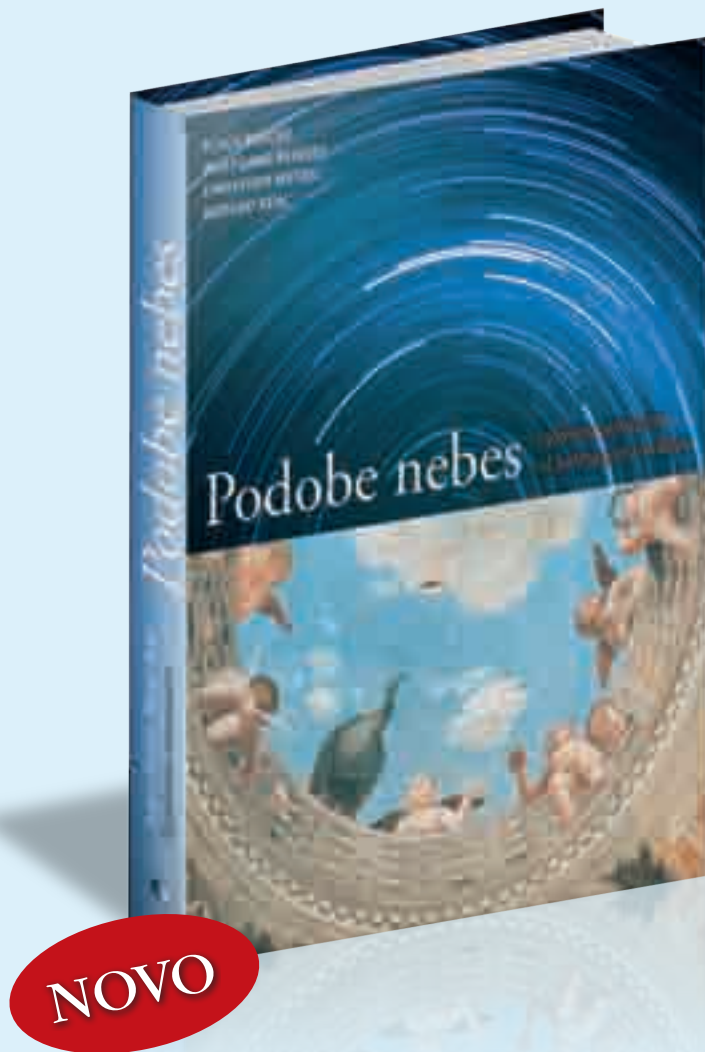
Pogovor s Pedrom Opeko, slovenskim misijonarjem na Madagaskarju, o revščini, odnosu do ubogih, molitvi, duhovništvu in pristni duhovnosti

Foto: Stane Kerin

Lazarist Pedro Opeka, ustanovitelj malgaške skupnosti Akamasoa, ki se ukvarja s pomočjo najrevnejšim prebivalcem Madagaskarja, nas vedno znova nav-

dušuje s svojo osebnostjo in z neizčrpnim delom za uboge. Decembra lani so mu v Vatikanu podelili nagrado Ustanove sv. Mateja, slovenska Cerkev pa ga

**Klaus Berger, Wolfgang Beinert,
Christoph Wetzel, Medard Kehl**

PODOBE NEBES

Zgodovina onstranstva od Svetega pisma do danes

Knjiga Podobe nebes pripoveduje o »zgodovini nebes«. Poglobljeno nas seznani s predstavami o nebesih od svetopisemskih začetkov; prehodi zgodovino razmišljanja in prikazovanja nebes na Zahodu – od krščanskih začetkov in nekrščanske predzgodovine do novega veka in sedanjega časa. Prikaže tudi nekrščansko predstavo o nebesih. Knjiga je zakladnica različnih slikanih podob, od najbolj znanih mojstrov do ilustracij v knjigah.

240 strani, 42,50 evra